

Vergaderjaar 1992-1993

22 844**Invoering van en aanpassing van wetgeving aan de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten****Nr. 3****MEMORIE VAN TOELICHTING****1. Inleiding**

Zoals in de memorie van toelichting op het voorstel van Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten is uiteengezet, behoren alcoholvrije dranken, pruimtabak en snuiftabak alsmede suiker en suikerhoudende produkten ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (92/12/EEG van 25 februari 1992; PbEG L 76) niet tot de goederen waarop het geharmoniseerde accijnsregime van toepassing is. Derhalve worden deze goederen ingevolge het wetsvoorstel wijziging van de Wet op de accijns in verband met de afschaffing van de fiscale grenzen uit de Wet op de accijns gehaald. Op grond van artikel 3, derde lid, van deze richtlijn blijven Lid-Staten bevoegd op andere dan onder de accijnsharmonisatie vallende goederen belastingen te heffen. Het voorstel van Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten voorziet daarin voor die goederen. De accijns van suiker en suikerhoudende produkten zal niet door een verbruiksbelasting worden vervangen.

Het onderhavige voorstel van wet regelt het overgangsrecht met betrekking tot de overgang van de Wet op de accijns naar de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten. Hiertoe is een aantal overgangsbepalingen opgenomen die nodig zijn voor de aansluiting van de nieuwe Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten op de systematiek die wordt gehanteerd onder de huidige Wet op de accijns.

In de eerste plaats gaat het hierbij om de afwikkeling na 31 december 1992 van belastbare feiten, feiten die moeten leiden tot teruggaaf van accijns en strafbare feiten op grond van de Wet op de accijns die vóór 1 januari 1993 hebben plaatsgevonden. Voorts hebben de overgangsbepalingen betrekking op de overgang van de vergunningen die op basis van de Wet op de accijns zijn afgegeven naar de vergunningen waarover op basis van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten dient te worden beschikt. Daarnaast zijn enkele bepalingen opgenomen om de introductie van de heffing van

siropen en groentesappen, die onder het regime van de Wet op de accijns niet in de heffing zijn betrokken, soepel te laten verlopen. Voorts is voorzien in een bepaling op grond waarvan siropen en groentesappen die zich bij de aanvang van 1 januari 1993 in het vrije handelsverkeer bevinden alsnog in de heffing worden betrokken. Tevens voorziet het onderhavige wetsvoorstel in een teruggaafregeling met betrekking tot de accijns van suiker en suikerhoudende producten die zich aan het eind van 31 december 1992 in het vrije handelsverkeer bevinden.

In het onderhavige wetsvoorstel wordt daarnaast voorzien in de wijziging van een aantal bepalingen van andere wetten die samenhangen met of verwijzen naar de wetgeving inzake accijnzen. Dit betreft onder meer de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301), de Wet op de omzetbelasting 1968 (Stb. 329) en de Invorderingswet 1990 (Stb. 221). Deze wijzigingen zijn van technische aard.

2. Overgangsrecht

2.1. Algemeen

Het algemene overgangsrecht omvat, zoals gebruikelijk bij het vervallen van wetgeving, bepalingen die de afwikkeling met betrekking tot verschuldigdheid, voldoening en invordering van accijns mogelijk maken ter zake van belastbare feiten die hebben plaatsgevonden vóór het vervallen van de desbetreffende bepalingen in de Wet op de accijns, in casu vóór 1 januari 1993. Ook met betrekking tot strafbare feiten die zich hebben voorgedaan vóór 1 januari 1993 blijft de op 31 december 1992 van kracht zijnde wetgeving van toepassing. De aangiften en betalingen van accijns die betrekking hebben op de laatste maanden van 1992 zullen ingevolge het overgangsrecht op de gebruikelijke wijze worden afgewikkeld op grond van de huidige wetgeving, ook wanneer de aangifte of betaling van de verschuldigde accijns ná 31 december 1992 moet geschieden (artikel VIII).

2.2. Vergunning en zekerheid

Op grond van de Wet op de accijns is een aantal vergunningen voor accijnsgoederenplaatsen van alcoholvrije dranken, pruimtabak of snuiftabak afgegeven. In de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten is bepaald dat voor plaatsen waar alcoholvrije dranken, pruimtabak of snuiftabak onder schorsing van belasting mogen worden vervaardigd of voorhanden mogen zijn een vergunning voor een inrichting voor de desbetreffende goederen moet zijn afgegeven door de inspecteur. De vergunningen voor een accijnsgoederenplaats, die op grond van de Wet op de accijns zijn afgegeven voor alcoholvrije dranken, pruimtabak of snuiftabak moeten worden vervangen door een vergunning voor een inrichting op grond van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten. Het is praktisch niet goed mogelijk alle vergunningen voor de desbetreffende accijnsgoederenplaatsen bij het in werking treden van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten in één keer te vervangen door vergunningen op grond van die wet. Dit is ook niet nodig, omdat in de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten ten opzichte van de Wet op de accijns materieel geen wijziging optreedt in de regels waaraan moet worden voldaan om in aanmerking te komen voor een vergunning. Daarom is in de onderhavige wet bepaald dat een op grond van de Wet op de accijns verleende vergunning voor een accijnsgoederenplaats voor alcoholvrije dranken, pruimtabak of snuiftabak met ingang van 1 januari 1993 wordt aange-

merkt als een krachtens de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten verleende vergunning voor een inrichting (artikel IX).

Dezelfde methodiek is gekozen voor de zekerheden die zijn gesteld op grond van de huidige Wet op de accijns. Ook deze worden aangemerkt als te zijn gesteld op grond van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten (artikel X). Voorts is deze methodiek gevolgd voor de vergunningen voor het met vrijstelling betrekken van alcoholvrije dranken, pruimtabak of snuiftabak (artikel XI).

Siropen en andere concentraten van limonade, alsmede groentesappen worden met ingang van 1 januari 1993 in de heffing betrokken. Omdat deze goederen onder de Wet op de accijns niet in de heffing worden betrokken, zijn er geen vergunningen voor een accijnsgoederenplaats voor die soorten goederen afgegeven. Het overgangsregime, zoals dat voor de overige alcoholvrije dranken geldt, kan derhalve geen toepassing hebben op de siropen en de groentesappen. Het is op grond van de bepalingen van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten evenwel verboden die goederen te vervaardigen buiten een inrichting die voor dat soort goed als zodanig is aangewezen. Om te voorkomen dat fabriekanten die op 1 januari 1993 siropen en andere concentraten van alcoholvrije dranken of groentesappen vervaardigen, niet met de productie kunnen voortgaan omdat zij op dat moment niet de beschikking kunnen hebben over een vergunning voor een inrichting, is in het onderhavige wetsvoorstel bepaald dat zij uiterlijk 7 januari 1993 een verzoek voor een vergunning voor een inrichting moeten indienen. Alsdan wordt met ingang van 1 januari 1993 tot wederopzegging de in het verzoek vermelde plaats aangemerkt als een inrichting. De inspecteur zal vóór 1 april 1993 onderzoeken of aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning is voldaan (artikel XII, eerste tot en met derde lid).

Met betrekking tot de opslag bij de groothandel zal een zelfde gedragslijn worden gevolgd als bij fabrieken, zij het dat in die gevallen niet de verplichting bestaat een vergunning voor een inrichting aan te vragen. Anders dan bij vervaardiging behoeft opslag immers niet in een inrichting plaats te vinden. De goederen kunnen ook in het vrije verkeer (inclusief de verbruiksbelasting) worden opgeslagen. Wanneer een groot-handelaar de desbetreffende goederen echter onder schorsing van belasting wil opslaan en hij daartoe uiterlijk 7 januari 1993 een verzoek heeft ingediend, wordt de plaats waar de goederen voorhanden zijn met ingang van 1 januari 1993 aangemerkt als inrichting (artikel XII, vierde lid).

Met betrekking tot de vrijstellingen die van toepassing zijn op de siropen en de groentesappen is op grond van praktische overwegingen – bij de aanvang van 1 januari 1993 zou belasting moeten worden geheven, die vervolgens na afgifte van de vergunning weer zou moeten worden teruggegeven – dezelfde methodiek gevolgd als in artikel XII, vierde lid. Ook in dat geval zal de vergunning worden aangemerkt als te zijn toegewezen met ingang van 1 januari 1993, indien het verzoek daartoe uiterlijk 7 januari 1993 is ontvangen door de inspecteur (artikel XIII).

2.3. Heffing van siropen en groentesappen in het vrije verkeer

Bij de aanvang van 1 januari 1993 zullen zich siropen en groentesappen in het vrije verkeer bevinden, waarvan de verbruiksbelasting niet is geheven, omdat zij onder het regime van de Wet op de accijns niet aan de accijns waren onderworpen. Deze goederen zouden zonder nadere maatregelen zich in een voordelige concurrentiepositie bevinden

ten opzichte van de vanaf 1 januari 1993 uit een inrichting uitgeslagen siropen en groentesappen, waarvan de verbruiksbelasting wel is geheven. Ik stel derhalve voor ook deze goederen in de heffing te betrekken (artikel XIV). Hiermee wordt tevens voorkomen dat aan het eind van 1992 grote voorraden onbelaste goederen zouden worden aangelegd. Omdat grote kapitaalkrachtige bedrijven beter in staat worden geacht dergelijke voorraden aan te leggen dan de kleine zelfstandige is het alsnog in de heffing betrekken van vorengenoemde goederen ook vanuit het oogpunt van concurrentieverhoudingen een goede zaak. Tevens wordt voorkomen dat voor de overheid budgettaire nadeel optreedt. Teneinde het bedrijfsleven geen nodeloze administratieve lasten op te leggen worden de goederen niet in de heffing betrokken en behoeft geen aangifte te worden gedaan indien het te heffen bedrag niet meer bedraagt dan f 500. Ter voorkoming van rechtsongelijkheid in gevallen dat het totaal te heffen bedrag meer bedraagt dan f 500 en derhalve aangifte dient te worden gedaan, zal slechts worden geheven voorzover de verschuldigde belasting meer dan f 500 bedraagt.

2.4. Teruggaaf voor suiker en suikerhoudende produkten

Zoals is toegelicht in hoofdstuk 3 van de memorie van toelichting bij het voorstel van Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten wordt voorgesteld de heffing van suiker en suikerhoudende produkten niet te continueren. Met ingang van 1 januari 1993 zal de accijns van suiker en suikerhoudende produkten derhalve vervallen. Anders dan voor alcoholvrije dranken, pruimtabak en snuiftabak komt er geen andersoortige heffing voor in de plaats. Over de voorraden suiker en suikerhoudende produkten bij de handel die echter vóór 1 januari 1993 zijn uitgeslagen, is de accijns reeds voldaan, hetgeen een concurrentienadeel inhoudt ten opzichte van de suiker en suikerhoudende produkten die na 31 december 1992 uit de (voormalige) «accijns-goederenplaatsen worden uitgeslagen». Teneinde te bereiken dat alle suiker en suikerhoudende produkten vanaf 1 januari 1993 accijnsvrij zullen zijn, voorziet artikel XV in een teruggaaf van accijns voor de zich aan het eind van 31 december 1992 in het vrije verkeer bevindende hoeveelheden suiker en suikerhoudende produkten.

3. Budgettaire, personele en dereguleringsaspecten

Het wetsvoorstel is gezien op de criteria die zijn opgenomen in de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur van de minister-president van 16 januari 1985 (Stcrt. 18). De strekking van dit voorstel is hiervoor in paragraaf 1 aangegeven. Voor de budgettaire, personele en dereguleringsaspecten die zijn verbonden aan de invoering van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten zij verwezen naar de paragrafen 5 en 7 van de memorie van toelichting bij die wet.

Voor de uitvoering van dit voorstel worden geen nieuwe organen of bestuursinstrumenten in het leven geroepen. De werkzaamheden van de belastingdienst worden niet verzwaaard, behoudens de gebruikelijke werkzaamheden bij de overgang naar het nieuwe stelsel.

Gelet op de aard van het voorstel zal het justitiële apparaat niet worden geconfronteerd met een grotere werkdruk.

Aan het onderhavige voorstel van wet zijn geen extra programma- en uitvoeringskosten verbonden.

4. Toelichting op de artikelen

Artikel I

Dit artikel bevat een wijziging van artikel 30a van de Algemene wet inzake de rijksbelastingen (AWR). De AWR is van toepassing op de krachtens de onderhavige wet geheven verbruiksbelastingen van alcoholvrije goederen en van pruimtabak en snuiftabak. Door het opnemen van de belastingheffing van de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van pruimtabak en snuiftabak in artikel 30a van de AWR gelden de bepalingen met betrekking tot de heffingsrente ook voor deze verbruiksbelastingen, evenals dat bij voorbeeld het geval is voor de accijns en de omzetbelasting.

Artikel II

Dit artikel strekt tot aanpassing van de Provinciewet in verband met de vervanging van de accijns van alcoholvrije dranken en van pruimtabak en snuiftabak door de verbruiksbelastingen van deze goederen. De wijziging heeft geen materiële betekenis.

Artikel III

Dit artikel bevat een wijziging van artikel 28 van de Wet op de omzetbelasting 1968. In dat artikel is een regeling opgenomen met betrekking tot de heffing van omzetbelasting van de aan accijns onderworpen tabaksprodukten. Pruimtabak en snuiftabak vallen met ingang van 1 januari 1993 niet meer onder de accijnsheffing maar onder de verbruiksbelasting van pruimtabak en snuiftabak. Teneinde artikel 28 van de Wet op de omzetbelasting ook na 1 januari 1993 van toepassing te doen zijn op pruimtabak en snuiftabak is dat artikel aangepast. Naast de tabaksprodukten als bedoeld in artikel 29 van de Wet op de accijns zijn pruimtabak en snuiftabak als bedoeld in de artikelen 11 en 12 van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten afzonderlijk opgenomen.

Artikel IV

Ingevolge artikel 1, eerste lid, van de Wet van 24 december 1970 tot tijdelijke verhoging of verlaging van belasting op grond van conjuncturele overwegingen kunnen de tarieven van onder meer de omzetbelasting worden verhoogd of verlaagd. In artikel 1, vijfde lid, van die wet is bepaald dat een verhoging of een verlaging van de omzetbelasting niet geldt voor tabaksfabrikaten als bedoeld in artikel 29 van de Wet op de accijns. Teneinde materieel geen wijziging te laten optreden door het feit dat vanaf 1 januari 1993 van pruimtabak en snuiftabak geen accijns wordt geheven maar de verbruiksbelasting van pruimtabak en snuiftabak, zijn in het onderhavige artikel 1, vijfde lid, pruimtabak en snuiftabak als bedoeld in de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten afzonderlijk opgenomen. Deze wijziging heeft geen materiële betekenis.

Artikel V

Dit artikel strekt tot aanpassing van de Financiële Verhoudingswet 1984 in verband met de vervanging van de accijns van alcoholvrije dranken en van pruimtabak en snuiftabak door de verbruiksbelastingen van deze goederen. De wijziging heeft geen materiële betekenis.

Artikel VI

Op de heffing van de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van pruimtabak en snuiftabak zal, zoals dat ook het geval was met de accijns van deze goederen, de Invorderingswet 1990 van toepassing zijn. Het onderhavige artikel bevat de wijzigingen die daartoe nodig zijn in de Invorderingswet 1990. Deze wijzigingen hebben geen materiële betekenis.

Artikel VII

Het onderhavige artikel strekt tot handhaving van de gelijkheid tussen het in de Wet op de accijns opgenomen laagste tarief voor bier en het minimum tarief voor de overige alcoholhoudende produkten enerzijds en het tarief van de – voor de accijns van limonade in de plaats gekomen – verbruiksbelasting van limonade anderzijds. Bij de totstandkoming van de Wet op de accijns is er destijds voor gekozen de minimum accijnstarieven voor bier en overige alcoholhoudende produkten vast te stellen op het niveau van de accijns voor limonade. Op deze wijze werd voorkomen dat de accijnsdruk op de dranken waarvan het alcoholgehalte net boven de 0,5%vol ligt – zoals alcoholarm bier – lager zou komen te liggen dan de accijnsdruk op limonade. Verwezen zij naar de memorie van toelichting bij het voorstel van Wet op de accijns (Kamerstukken II 1989/90, 21 368, nr. 3, blz. 16–17).

Ter bestendiging van deze gedragslijn zijn ingevolge het onderhavige artikel de minimumtarieven voor de accijns van bier en van overige alcoholhoudende produkten aangepast aan de verhoging van het tarief van de verbruiksbelasting van limonade ten opzichte van de accijns van limonade.

Artikel VIII

Dit artikel strekt ertoe de bepalingen van de Wet op de accijns nog van toepassing te laten zijn na 31 december 1992 op feiten die verschuldigdheid van accijns van alcoholvrije dranken, van suiker en suikerhoudende produkten of van pruimtabak en snuiftabak tot gevolg hebben, op feiten die tot teruggaaf van accijns leiden en op strafbare feiten voor zover die feiten hebben plaatsgevonden vóór 1 januari 1993.

Artikel IX

In dit artikel zijn de overgangsbepalingen opgenomen voor krachtens de Wet op de accijns verleende vergunningen voor een accijnsgoederenplaats voor alcoholvrije dranken, pruimtabak of snuiftabak.

Het eerste lid bepaalt dat de op grond van de Wet op de accijns verleende vergunningen voor een accijnsgoederenplaats voor alcoholvrije dranken, pruimtabak of snuiftabak worden aangemerkt als krachtens de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten verleende vergunningen voor een inrichting voor die soorten goederen. Daarmee is het stelsel van heffing zoals dat is opgenomen in hoofdstuk III van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten van toepassing geworden op alle bij de inwerkingtreding van die wet bestaande accijnsgoederenplaatsen voor die soorten goederen. Het voorgaande is niet van toepassing op de plaatsen waar alcoholvrije dranken voor gebruik ter plaatse in de zogenoemde post-mix apparaten worden vervaardigd. De vergunningen voor deze plaatsen vervallen automatisch. Nieuwe vergunningen zijn niet nodig omdat met ingang van 1 januari 1993 de concen-

traten voor bedoelde vervaardiging reeds als zodanig in de heffing worden betrokken.

In artikel 14, tweede lid, van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten zijn de artikelen 40 en 41 van de Wet op de accijns van overeenkomstige toepassing verklaard. Hierdoor zijn de voorwaarden op grond waarvan een vergunning voor een accijnsgoederenplaats is afgegeven dezelfde als die met betrekking tot een vergunning voor een inrichting voor alcoholvrije dranken, pruimtabak of snuiftabak. Een nadere toetsing door de inspecteur of de plaatsen waarvoor een vergunning voor een accijnsgoederenplaats is verleend, voldoen aan de voorwaarden die zijn gesteld om in aanmerking te komen voor een vergunning voor een inrichting krachtens de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten is derhalve niet nodig.

Ingevolge het tweede lid worden de voorraden alcoholvrije dranken, pruimtabak en snuiftabak die aan het eind van 31 december 1992 voorhanden zijn in de desbetreffende accijnsgoederenplaatsen aangemerkt als bij de aanvang van 1 januari 1993 aanwezig in de alsdan als inrichtingen voor die goederen aangemerkte plaatsen. Die goederen bevinden zich dan aldaar onder schorsing van die belasting.

Artikel X

De zekerheid die op grond van de Wet op de accijns is gesteld voor de accijns die de vergunninghouder van een accijnsgoederenplaats verschuldigd is of kan worden met betrekking tot alcoholvrije dranken, pruimtabak of snuiftabak, wordt ingevolge dit artikel aangemerkt als de zekerheid die de vergunninghouder van een inrichting op grond van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten stelt voor de belasting die hij ter zake verschuldigd is of kan worden. De Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten is daarmee van toepassing geworden op zekerheid die onder de Wet op de accijns is gesteld.

Artikel XI

Bestaande vergunningen ter zake van het met vrijstelling van accijns mogen betrekken van alcoholvrije dranken, pruimtabak of snuiftabak worden ingevolge dit artikel aangemerkt als krachtens hoofdstuk V van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten verleende vergunningen.

Omdat bij de overgang van de Wet op de accijns naar de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten in het vrijstellingenregime alsmede in de voorwaarden om voor een vrijstelling in aanmerking te komen materieel geen wijzigingen zijn aangebracht, is een nieuwe toetsing door de inspecteur niet nodig.

Ingevolge het tweede lid worden de hoeveelheden alcoholvrije dranken, pruimtabak of snuiftabak die aan het eind van 31 december 1992 bij een vergunninghouder met vrijstelling aanwezig zijn, aangemerkt als te zijn betrokken met vrijstelling op grond van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten en zijn de bij of krachtens die wet gestelde regels van toepassing op die hoeveelheden.

Artikel XII

Krachtens de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten zullen siropen en groentesappen, anders dan onder de Wet op de accijns, voortaan in de heffing worden

betrokken. Deze goederen zullen met ingang van 1 januari 1993 derhalve alleen onder schorsing van belasting mogen worden vervaardigd, mogen worden verwerkt, voorhanden mogen zijn en mogen worden verzonden, indien dit geschiedt in of vanuit een inrichting die voor die soorten goederen als zodanig is aangewezen. Omdat siropen en groentesappen niet behoorden tot de op grond van de Wet op de accijns aan accijns onderworpen alcoholvrije dranken kan de overgangsbepaling van artikel IX geen toepassing vinden met betrekking tot siropen en groentesappen. Teneinde te waarborgen dat de vervaardiging van en de handel in deze goederen aanstonds vanaf 1 januari 1993 onder het nieuwe regime kan plaatsvinden, zijn enkele maatregelen noodzakelijk.

Het vervaardigen van siropen en groentesappen mag op grond van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten uitsluitend in een inrichting geschieden. Het eerste lid schrijft derhalve voor dat degenen die deze goederen vervaardigen uiterlijk 7 januari 1993 een verzoek voor een vergunning voor een inrichting moeten doen. Alsdan wordt de plaats waarvoor het verzoek is gediend met ingang van 1 januari 1993 aangemerkt als een inrichting als bedoeld in artikel 14 van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten (tweede lid). Op deze wijze wordt voorkomen dat producenten van deze goederen hun productie zouden moeten staken totdat de inspecteur een vergunning voor een inrichting heeft afgegeven.

Ingevolge het derde lid onderzoekt de inspecteur vóór 1 april 1993 of plaatsen waarvoor een in het eerste lid bedoeld verzoek is ingediend, voldoen aan de bij of krachtens de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten gestelde voorwaarden voor het verkrijgen van de desbetreffende vergunning. Indien de plaats aan de vorenbedoelde voorwaarden voldoet, verstrekt de inspecteur voor die plaats een vergunning voor een inrichting als bedoeld in artikel 14 van die wet. Indien de desbetreffende plaats niet blijkt te voldoen aan vorenbedoelde voorwaarden zal de inspecteur komen met voorstellen om de inrichting alsnog in overeenstemming te brengen met de voorwaarden waaraan deze op grond van de wet moet voldoen. Wordt hieraan uiteindelijk geen gevolg gegeven dan kan de inspecteur besluiten uiteindelijk geen vergunning te verlenen. De siropen of groentesappen die binnen de desbetreffende plaats voorhanden zijn, zullen dan ingevolge artikel 54 van de Wet op de accijns, dat in artikel 22 van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten van overeenkomstige toepassing is verklaard, in de heffing worden betrokken.

Anders dan met betrekking tot het vervaardigen hebben groothandelaren in siropen en groentesappen de keuze deze goederen op te slaan in een inrichting (onder schorsing van de verbruiksbelasting) danwel in het zogenoemde vrije verkeer (inclusief belasting). Teneinde groothandelaren in de gelegenheid te stellen met ingang van 1 januari 1993 siropen en groentesappen onder schorsing van belasting op te slaan, voorziet het vierde lid in een regeling op grond waarvan het tweede en derde lid van overeenkomstige toepassing zijn wanneer het verzoek voor een inrichting uiterlijk 7 januari 1993 is gedaan.

Artikel XIII

In artikel XIII, eerste lid, is bepaald dat een verzoek voor een vergunning voor het betrekken van siropen en van groentesappen met vrijstelling van belasting wordt geacht tot wederopzegging te zijn toegevoegd met ingang van 1 januari 1993 indien het verzoek daartoe uiterlijk 7 januari 1993 is ingediend. Evenals bij artikel XII is hier sprake van een regeling die er in voorziet de overgang naar het stelsel van de Wet op de

verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten soepel te laten verlopen.

Ingevolge het tweede lid onderzoekt de inspecteur vóór 1 april 1993 of degenen die het in het eerste lid bedoelde verzoek hebben ingediend, voldoen aan de in de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten gestelde voorwaarden voor het verkrijgen van de desbetreffende vergunning.

Artikel XIV

Zoals in het algemene deel van deze memorie van toelichting is uiteengezet, zal van siropen en groentesappen die zich bij de aanvang van 1 januari 1993 in het vrije verkeer bevinden, dat wil zeggen in een opslagplaats, niet zijnde een inrichting, een plaats voor tijdelijke opslag of een entrepot of in vervoer zijn daarnaar toe, de verbruiksbelasting worden geheven. Dit artikel voorziet in een regeling ter zake.

De heffing is ingevolge het eerste lid gelijk aan het bedrag van de belasting op grond van artikel 10 van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten.

Ingevolge het tweede lid, onderdeel a, zijn aan de heffing niet onderworpen siropen of groentesappen die zich in een inrichting, een plaats voor tijdelijke opslag of een entrepot bevinden dan wel in vervoer zijn daarnaar toe. In deze gevallen wordt de belasting verschuldigd bij de uitslag uit de inrichting danwel bij de invoer. Goederen waarvoor een vrijstelling van toepassing is, zijn ook niet aan de heffing onderworpen (tweede lid, onderdeel b).

Het derde lid geeft een omschrijving van het begrip opslagplaats in de zin van dit artikel. Hieronder worden alleen verstaan opslagplaatsen waar siropen en groentesappen voor commerciële doeleinden voorhanden zijn. Ingeval meer dan één opslagplaats in gebruik is bij een zelfde persoon worden deze als één opslagplaats beschouwd.

De eigenaar van de in een opslagplaats aanwezige of naar een opslagplaats in vervoer zijnde siropen of groentesappen dient uiterlijk 7 januari 1993 aangifte te doen van de hoeveelheid aan de heffing onderworpen goederen (vierde lid).

Ingevolge het vijfde lid kunnen bij ministeriële regeling nadere regels worden gesteld met betrekking tot de aangifte. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan de gegevens die in de aangifte dienen te worden vermeld, zoals de naam en het adres van het bedrijf, de aanduiding van de plaats waar de goederen zich bevinden en de soort en de hoeveelheid van de goederen.

In het zesde lid is een verschuldigheidsbepaling opgenomen. De belasting is verschuldigd door degene die is gehouden tot het doen van aangifte. Op grond van het vierde lid is dit de eigenaar van de in een opslagplaats aanwezige siropen of groentesappen.

In het zevende lid is bepaald dat de heffing achterwege blijft voorzover de te heffen belasting niet meer bedraagt dan f 500. Voorts blijft de aangifte achterwege indien het na te heffen bedrag in zijn geheel niet meer dan f 500 bedraagt. Deze beperking is aangebracht omdat bij lagere bedragen de lasten voor de belastingdienst en het bedrijfsleven niet opwegen tegen het te heffen bedrag.

Artikel XV

Zoals in de memorie van toelichting bij het voorstel van Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten is uiteengezet, zal de accijnsheffing van suiker en suikerhoudende produkten vanaf 1 januari 1993 niet worden voortgezet. In het algemene deel van deze memorie van toelichting is uiteengezet dat van

suiker en suikerhoudende produkten waarvan aan het eind van 31 december 1992 de accijns is voldaan op grond van de Wet op de accijns en die zich bevinden in of in vervoer zijn naar een opslagplaats, de accijns zal worden teruggegeven. Artikel XV strekt hiertoe.

Ingevolge het eerste lid wordt op verzoek teruggaaf van accijns verleend voor suiker en suikerhoudende produkten die zich aan het eind van 31 december 1992 in het handelsverkeer bevinden. De teruggaaf is gelijk aan het bedrag aan accijns op grond van artikel 24 van de Wet op de accijns, te weten f 0,0868 per 100 kg per eenheid van het suikergetal.

Ingevolge het tweede lid kunnen bij ministeriële regeling nadere regels voor de uitvoering van de teruggaaf worden gesteld. Aangezien het vaststellen van het suikergetal voor de suikerhoudende produkten voor met name de detailhandel aanleiding kan geven tot problemen, kunnen bij ministeriële regeling forfaitaire maatstaven worden vastgesteld.

Het derde lid geeft een omschrijving van het begrip opslagplaats in de zin van dit artikel. Hieronder worden alleen verstaan opslagplaatsen waar suiker en suikerhoudende produkten voor commerciële doeleinden voorhanden zijn. Ingeval meer dan één opslagplaats in gebruik is bij een zelfde persoon worden deze als één opslagplaats beschouwd.

In het vierde lid is bepaald dat de inspecteur het bedrag van de teruggaaf vaststelt bij beschikking. Belanghebbende heeft alsdan de mogelijkheid van bezwaar en beroep.

In het vijfde lid is bepaald dat bedragen van f 200 of minder niet worden teruggegeven. Deze beperking is aangebracht omdat bij lagere bedragen de kosten voor de belastingdienst en het bedrijfsleven niet opwegen tegen het terug te geven bedrag.

Artikel XVI

Op grond van artikel 35 van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten moeten pruimtabak en snuiftabak bij de uitslag en bij de invoer zijn voorzien van het voor het desbetreffende produkt voorgeschreven belastingzegel. Materieel betekent dit een continuering van het banderolle-systeem voor de desbetreffende produkten, zij het dat de benaming van accijnszegels is veranderd in belastingzegels. Teneinde een soepele overgang van de Wet op de accijns naar de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten mogelijk te maken, is in dit artikel bepaald dat artikel 35 van laatstgenoemde wet ook van toepassing is met betrekking tot de accijnszegels die zijn aangevraagd onder het regime van de Wet op de accijns en die zijn aangebracht op de verpakking van pruimtabak of snuiftabak die wordt uitgeslagen dan wel ingevoerd na de inwerkingtreding van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten.

Onder het regime van de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten wordt, ingevolge het in artikel 35, tweede lid, van overeenkomstige toepassing verklaarde artikel 77, eerste en tweede lid, van de Wet op de accijns, op de belasting die moet worden voldaan op aangifte in mindering gebracht de belasting die reeds is betaald of verschuldigd is ter zake van de aanvraag van de belastingzegels die zijn aangebracht op de uitgeslagen tabaksprodukten. Ook in dit geval geldt dat met het oog op een soepele overgang van het oude naar het nieuwe systeem de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten eveneens van toepassing is op accijnszegels die zijn aangevraagd en aangebracht onder het regime van de Wet op de accijns. Hetzelfde geldt voor de teruggaaf voor beschadigde of onder ambtelijk toezicht vernietigde accijnszegels ingevolge het in artikel 35, tweede lid, van overeenkomstige toepassing verklaarde artikel 79 van de Wet op de accijns.

Artikel XVII

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid tot vaststelling van regels bij ministeriële regeling met betrekking tot de overgang van de heffing van accijns naar het nieuwe stelsel van heffing.

Artikel XVIII

Het onderhavige artikel voorziet erin dat door de Minister van Justitie het nummer van het Staatsblad waarin de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten wordt geplaatst, wordt ingevoegd op plaatsen waar in deze wet naar die wet wordt verwezen.

Artikel XIX

Dit artikel bevat een met artikel V te vergelijken aanpassing van de voorgestelde nieuwe Provinciewet.

Artikel XX

Dit artikel bevat een samenloopbepaling in verband met het wetsvoorstel tot wijziging van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen en enkele andere wetten.

De in dit artikel opgenomen wijzigingen hebben uitsluitend redactionele betekenis.

Artikel XXI

Dit artikel bevat een samenloopbepaling in verband met het voorstel van wet houdende invoering van en aanpassing van wetgeving aan de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992.

De in dit artikel opgenomen wijzigingen hebben uitsluitend redactionele betekenis.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort